

vendighed, at Storindustrien bliver repræsenteret i saa høj Grad som muligt paa det danske Købestævne, og hvis man ikke fra Købestævnets Ledelse for Øjeblikket vil give en saadan Adgang, bliver det nødvendigt — og det bliver temmelig sikkert ogsaa Følgen deraf —, at Storindustrien laver sit eget Købestævne et andet Sted end i Fredericia. Men naar nu Fredericias Navn allerede er saa stærkt knyttet til Købestævne-Institutionen, som Tilfældet er, finder jeg, det vilde være saare beklageligt, hvis virkelig Storindustrien skulde indrette sig et Købestævne et andet Sted i Landet. Derfor bør alle Anstrengelser gaa ud paa at gøre Ledelsen for Købestævnet i Fredericia begribeligt, at det drejer sig ikke om at skabe noget, som i særlig Grad skal gavne Haandværket og den lille Industri, men at skabe noget, som kan samle alt, hvad der er af udøvende Industri og Haandværk i vort Land, saaledes at ikke alene Landets egne Borgere, ikke alene Købere fra Landet, men ogsaa fremmede Købere kan komme i Besiddelse af det af vort Lands Frembringelser paa Industriens og Haandværkets Omraade, de maatte have Brug for. Der maa med andre Ord nye Synspunkter ind i den Ledelse, og det bliver vel ogsaa nødvendigt, at selve Ledelsen undergaar en Forandring.

Dette Spørgsmaal har ogsaa været taget op af Handelsministeriet; jeg skal saaledes nævne, at efter at der har været afholdt en Konference om den Sag, indsendte Formanden for Landsforeningen „Dansk Arbejde“, Hr. Direktør, Kaptajn Rambusch, den 14. Marts 1917 til Handelsministeriet en Række Bemærkninger om en rationel Ordning af Købestævnet i Fredericia, og han sluttede med Forslag om, at der blev afholdt et Møde af forskellige Repræsentanter for de ledende Organisationer. Den 20. November 1917 nedsatte Ministeriet et Udvalg til at overveje og til Ministeriet fremkomme med Forslag til Ordning af Dansk Købestævnets Forhold, derunder Stævnets Bestyrelsesforhold, dets Former og Virkemaade, og den 6. December afholdtes et Møde i Handelsministeriet om Sagen i al Almindelighed. Siden den 6. December 1917 er der imidlertid ikke sket andet, end at fornævnte Formand for Landsforeningen „Dansk Arbejde“ den 8. Februar 1918 indsendte en ønsket Redegørelse angaaende de Organer, der arbejder til Fremme af dansk Industri og Haandværk, til For-

manden for dette Udvalg, Departementschefen i Handelsministeriet. Jeg finder, at dette Udvalg, som synes at arbejde efter den bekendte gamle Recept, der er givet for danske Kommissioner, en Recept, som indeholdes i fire almindelig kendte Verslinier, bør røre paa sig hurtigst muligt, saaledes at den nye Ledelse for Købestævnet kan komme til og kan faa Indseende med den Udvikling, som skal foregaa, for at vi skal kunne staa rustede til den Tid, der kommer, og som kalder paa alle Kræfter indenfor vor Industri og vort Haandværk.

Der blev af det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) ogsaa talt om Vilkaarene for Skibsfarten, og det ærede Medlem mente, at Skibsfarten havde tjent rundeligt, saaledes at den havde mægtige Kapitaler og stod godt rustet til den Tid, der kom. Ja, det gælder i alt Fald en stor Del af de større Redere. De er jo i den Periode, vi har gennemlevet, blevet rigere og rigere og har tjent mægtige Kapitaler. Men det gælder ikke dem, som er Udøvere af selve Erhvervet, Sømændene. De er ikke blevet rige og velstaaende i denne Periode. Tværtimod har Forholdene udviklet sig saaledes, at Arbejdsløsheden ogsaa har holdt sit Indtog blandt de Folk, og de har maattet henvende sig til Regeringen og Rigsdagen med Anmodning om særlig Støtte, fordi de ikke har kunnet opholde Livet ved den Fortjeneste, de har haft. Det er saaledes, at de, der har siddet herhjemme og været godt hyttede; har haft store Indtægter, men de, som har sat deres Liv i Vove for at føre Varer hjem til Danmark, sidder tilbage med Fattigdom som Resultat af det Arbejde, de har gjort, de Farer, de har været ude i.

Af den Beretning om Søulykker i 1916, der findes omdelt, fremgaa det, at der i det Aar ved Krigsforlis er gaaet 81 Dampskibe, 6 Motorskibe og 51 Sejlskibe tabt, og i samme Tid er der dræbt 199 danske Søfolk. Der er saaledes øvet mange Ulykker paa vor Sejlskibs- og Dampskibsflaade i det Aar, og vi ved alle, at disse Ulykker har fortsat sig i den følgende Tid, saaledes at Skibsfarten faktisk staaer daarligt rustet til at tage Arbejdet op i den Tid, som kommer. Vor Flaade er betydeligt formindsket, og selv om der oprettes mange nye Skibsbygningspladser her i Landet og arbejdes med stor Iver, vil det dog ikke være muligt i den nærmeste Tid efter Krigen at